

(Arkiv Hestehave)

Ribe Stifts-Tidende

Redaktør og Æresborger

Niels Carl Georg d'Obry Willemoës

(1867 – 1954)

”W. er engang blevet karakteriseret som en Blanding af en Officer og en Diplomat, og det er træffende; han er en Oberst at se til, men en Mand, der ikke blot kan byde, men ogsaa forhandle.(.....) Han begyndte som Bladmand og vedblev at være nær knyttet til Pressen hele sit Liv. Faa danske Journalister har brugt deres Pen flittigere og bedre i deres Sags Tjeneste end han. Men han har tillige strakt sit Initiativ langt ud over de journalistiske Rammer som Foregangsmand på de forskelligste Områder, som Agitator og som Leder, dog først og fremmest på det nationale Område,”

(Citat: Dansk Biografisk Leksikon).

Også hans indsats i og for Ribe var imponerende i næsten et halvt århundrede.

Carl Willemoës er født i Flensborg i 1867 som søn af Marianne og Carlo Willemoës. Faderen var stifter og redaktør af avisen Flensburger Anzeiger (nu: Flensborg Avis). Senere flyttede han til Vestslesvigs Tidende i Møgeltønder, men i 1872 flyttede familien til Danmark, efter at faderen havde fået 2 politiske fængselsdomme af det nye tyske styre.

Carl Willemoes kom i gartnerlære, men tager kort efter præliminærekseramen fra Københavns Universitet. Derefter kommer han ind på faderens avis i Aalborg samtidig med, at han bliver løjtnant ved søartilleriet. Han fortsætter sin uddannelse ved Sjællandsposten og senere ved Bornholms Avis, hvor han – formentlig som den første - opretter en sportsrubrik i en dansk avis. Fra 1895-98 er han ansat ved Lolland- Falsters Stiftstidende. Her møder han Henriette Sidenius (1863-1955), datter af en vinhandler i Nykøbing F, med hvem han bliver gift.

1898 er året, hvor den unge Willemoës kommer til Ribe. Her er en redaktørstilling ledig, efter at et aktieselskab har drevet Ribe Stifts-Tidende siden 1895. Det blev starten

Ribe Stifts-Tidende.

Ægheds-, politisk og Boertisements-Tidende.

på en 39 år lang redaktørtid, begyndende i Grønnegade. Her bliver det dog for trangt for den voksende avis, og i 1919 flytter redaktionen til en nyopført bygning på v. Stöckens Plads og langs Vægtergade. Den nye bygning er tegnet af en anden berømt ribe-borger, Axel Hansen.

Selv flytter familien ind i bygning på 1. sal.

Carl Willemoës var en dygtig journalist og redaktør, som havde gode forbindelser til Sønderjylland og videre sydpå. Under Første Verdenskrig var Ribe Stifts-Tidende blandt de mest velinformerede aviser om forholdene i Sønderjylland og ved fronterne på grund af Danmarks neutralitet og redaktørens gode og pålidelige kilder. Ribe Stifts-Tidende citeredes derfor flittigt i både danske og udenlandske dagblade.

Willemoës gjorde under 1. Verdenskrig et kæmpearbejde for at mildne de sønderjyske fangers ophold i krigsfangelejre i England, Rusland og Frankrig.

I forbindelse med Genforeningen i 1920 var han ”flensborgmand”. Han støttede således ivrigt den gruppe, der gik ind for, at den nye grænse skulle gå syd om Flensborg, så byen kunne komme tilbage i Danmark. Da det ikke lykkedes, blev han medstifter af Grænsefonden, som med indsamlede midler understøttede Grænseforeningen, der stiftedes i 1924 for at give støtte til kulturen i grænselandet såvel nord som syd for den nye grænse.

I mellemkrigsårene var Willemoës en ivrig initiativtager og deltager til et utal af organisationer, bestyrelser og støtteforeninger. Ofte var han endda selv medstifter af dem. Han er således Dybbølmærkets fader, i bestyrelsen for Skamlingsbanken, Nordborg Efterskole, Ribe Turistforening, Ribe Rådhusmuseum, reguleringen af Ribe Slotsbanke, medlem af Ribe Domsogns Menighedsråd, medlem af Konservative Vælgerforening i Ribe Amt, restaurering af Ribes gamle huse og medlem af udvalget til fuldførelsen af J. K. Kinchs værk om Ribe.

Alle steder deltog han med stor entusiasme i arbejdet. For eksempel førte han sin egen private protokol med referater af Domsognets menighedsråds møder. Denne interessante protokol med private kommentarer findes i dag i Ribe Domsogns arkiv. Kun fem måneder efter sin ankomst

til Ribe blev der på Willemoës' initiativ indkaldt til en stiftende generalforsamling af Ribe Turistforening. Formålet med foreningen var at udvikle Ribes potentiale som turist-, kultur- og handelsby. Ikke mindst havde bevaringen af Ribes mange gamle huse foreningens bevågenhed. Willemoës' ide blev straks vel modtaget af byens handlende. Og man tog straks fat på arbejdet. Allerede i 1901 havde man planer klar til en bro over til Slotsbanken, så alle kunne komme tørskoet derover.

Samme år begyndte man opsætningen af mindetavler over kendte personer på relevante bygninger.

Selv fik Willemoës efter sin død opsat en mindetavle på Ribe Stifts-Tidendes bygning.

I 1946 han blev udnævnt til Ribes 3. æresborger. Det var især det store arbejde i turistforeningen, hvor han var formand fra 1908-48, som udløste ærestitlen.

Carl Willemoës døde i 1954 i en alder af 87 år og blev begravet på Ribe Ny Kirkegård. De sidste år af hans levetid kunne man undertiden møde Willemoës siddende på en stol på fortovet over for avisens bygning og følge med i byens pulserende liv. Ægteparret Willemoes fik 3 børn. Heriblandt Emmy d'Obry Willemoes (1902-91), der i 43 år var lektor ved Ribe Katedralskole i fagene engelsk fransk og latin - kendt som "Frøken Willemoës".

Navnet

Navnet Willemoës er et navn, som

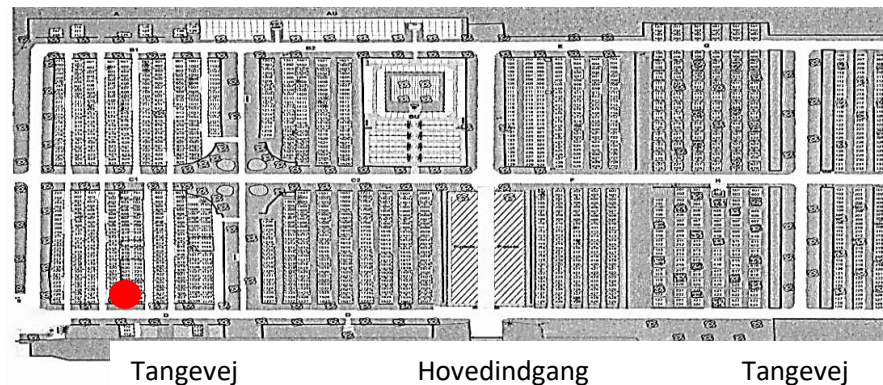

faderen antager. Det stammer fra et gårdnavn, Villemose i Vejrum sogn ved Struer og er brugt af flere slægter siden midten af 1700-årene.

Den kendte søhelt Peter Willemoës (Slaget på Reden 1801 og ved Sjællands Odde 1808) var søn af en bror til Carl Willemoës' bedstefar.

Fortalt af Ribe Kirkegårdes Fortællegruppe

Her findes graven på Ribe Ny Kirkegård

RIBE
KIRKEGÅRDE